

med det fornødne Beløb: Med Hensyn til Medlemmer af Bestyrelse og Direktion foreslaas det, at Indfødsret er en nødvendig Betingelse, og om Bestyrelsens Medlemmers, Direktørens, Kassererens og Bogholderens Stillinger er der fastsat nærmere Regler.

Med Hensyn til Kontrabøger, der udstedes af Banker i Lighed med Sparekassebøger, der udstedes af Sparekasser, har der fra Administrationens Side i den sidste Snæs Aar været en ret vaklende Praksis. Nogle Banker, der havde Sparekassevirksomhed allerede i 1880, har haft Ret til at beholde denne Virksomhed og har bevaret den Stempelbegunstigelse med Hensyn til Kontrabøger, som er en Betingelse for, at Sparekassevirksomhed i denne Form kan drives. Men overfor andre Banker har man til Tider vægret sig ved at give Stempelbegunstigelse og til anden Tid fulgt den modsatte Vej og givet Stempelbegunstigelse. Nu foreslaas det her, at Banker i Henseende til Kontrabøger, der udstedes paa samme Maade som Sparekassebøger, skal være ligestillede med Sparekasser. I Overensstemmelse hermed foreskrives det ligeledes, at hvis det tillades at anvises paa en saadan Bog, der for Bankens Vedkommende skal hedde Bankbog i Modsætning til Sparekassebog, skal det udtrykkelig fremgaa af Bogen ligesom for Sparekassebøgers Vedkommende, at det paalydende ikke er Bevis for, hvad der faktisk indestaar paa Bogen. Med Hensyn til den Kassebeholdning, som Banken skal have, bestemmes det, at denne i Forbindelse med Beholdningen af sikre, letsælgelige Kreditmidler og andre Værdipapirer, skal udgøre til enhver Tid 15 pCt. af den samlede Gæld, der paahviler Banken, betalbar paa Anfordring. I det tidligere Lovforslag hed det, at der skulde være til Stede i letsælgelige Værdipapirer 5 pCt. af Bankens samlede Gældsforpligtelser; men de Gældsforpligtelser, der udgør den virkelige Fare for en Bank under kritiske Forhold, er — det siger sig selv — dem, Kreditor kan komme og forlange øjeblikkelig udbetalt, og det er derfor rettere at stille de kontante Midler, som skal staa til Bankens Raadighed, i Forhold til denne Slags Forpligtelser og saa til Gengæld gøre Procenten betydeligt større end de 5, der fandtes i det forrige Lovforslag. Fremdeles findes der Forskrifter, der begrænser en Banks Adgang til at erhverve eller beleane egne Aktier, og Bestemmelser om Aflægelse af det aarlige Regnskab, Revisorernes Valg og deres Virksomhed. Endvidere fastsættes det, at naar en Bank

har tabt en vis Del af sin Kapital, skal den enten retablere det manglende indenfor en vis Grænse, eller ogsaa kan Bankinspektøren indstille til Ministeren at standse Bankens Virksomhed og om fornødent forlange, at den skal gaa i Likvidation. Der ansættes en Bankinspektør, som faar en tilsvarende Opgave for Bankernes Vedkommende, som Sparekasseinspektøren har for Sparekassernes. Da imidlertid den Gerning, han har at udøve, utvivlsomt er af en noget vanskeligere Art end den, der paahviler Sparekasseinspektøren, er det fundet rigtigt at sætte hans Gage højere, nemlig til 18 000 Kr. om Aaret. Men i øvrigt gælder for Udgiften til Banktilsynet den samme Regel, som allerede nu er gældende for Tilsynet med Sparekasserne, at medens Beløbet vel opføres paa Finansloven, lignes Midlerne til Dækning af Udgifterne paa samtlige Sparekasser, og det samme bliver altsaa Tilfældet for Bankernes Vedkommende.

Med et Par Ord skal jeg omtale nogle Punkter, paa hvilke det foreliggende Lovforslag er afvigende fra det forrige. Det foreslaas, at udenlandske Banker ikke uden Regeringens Samtykke maa oprette Filialer her i Landet. Bestemmelsen om, at Bankens egen Kapital skal udgøre mindst en Tiendedel af de samlede Gældsforpligtelser, skal bringes til Anvendelse paa alle bestaaende Banker inden tre Aar efter Lovens Ikrafttræden. I det forrige Lovforslag fandtes en Række Bestemmelser, som indeholdt Indskrænkning i Bankdirektørers Adgang til at kunne beklæde forretningsmæssige Stillinger, navnlig som Bestyrelsesmedlemmer i andre Aktieselskaber, ved Siden af deres Direktørhverv. Disse Bestemmelser er udeladte; jeg finder, at de ikke vil være til Nytte, og de kan under mange Forhold snarere være til væsentlig Gavn saavel for Bankerne som for de paagældende Selskaber. Det foreslaas, at af Revisorerne skal mindst den ene være autoriseret Revisor, og endelig skal jeg nævne, at Bankinspektørens Myndighed er i væsentlig Grad udvidet, saaledes at den i Virkeligheden bliver ganske analog med Sparekasseinspektørens. Der gives Bankinspektøren Ret til til enhver Tid at foretage Undersøgelse af hver enkelt Banks Virkemaade og Forhold, og der maa derved ikke af Banken forholdes ham nogen Oplysning. Selvfølgelig skal Bankinspektøren og hans underordnede til Gengæld være forpligtede til at bevare Tavshed om det, hvorefter de derved kommer til Kundskab.